

President Aguirre

L'heroisme d'Euzkadi, el martirologi de la vostra Pàtria us fan acreeador a la més alta estima. Les J. E. R. E. C. fan la promesa de lluitar fins a morir per Catalunya lliure i per Euzkadi Askatuta

PRIMERA CONFERENCIA AMPLIADA DE LES J. E. R. E. C.

Text íntegre de les ponències aprovades i resum dels debats

Els dies 17 i 18, al Secretariat general del Partit, s'iniciaren les tasques d'aquesta Conferència. L'àmplia sala era plena de gom a gom dels delegats de Barcelona-Ciutat i comarques cata-

lanes, així com d'entusiastes militants de Joventut i de Partit, desitjosos de seguir els debats i les orientacions a marcar en la Primera Conferència Ampliada de les J. E. R. E. C.

PRIMERA SESSIO

Navarro Costabella, com a secretari de la Federació, obrí l'acte amb un breu parlament i glossà la significació del mateix i l'actuació de les Joventuts.

S'entrà després a l'apartat de revisió de credencials, que foren examinades i aprovades. Prenen part a la Conferència, delegats dels 64 casals de Barcelona i representants de la majoria de comarques.

També hi assistiren nombroses representacions de les Seccions femenals de les J. E. R. E. C., i una representació de la F. N. E. C.

Per aclamació dels assistents a la Conferència, passà a ocupar un lloc a la Presidència el nostre benivolunt company, i representant de les J. E. R. E. C. que lluiten al front, Baldomer Xifré.

Es llegeix un telegrama del nostre company, el Comissari polític de la 33 Divisió, Josep Barberà, adherint-se a la 1.ª Conferència Ampliada.

Aprovades les credencials, féu us de la paraula el conseller de Cultura

Vosaltres sou els que seguïu, amb la intransigència i el fervor mera-vellós d'una obra fecunda, la línia traçada pel nostre President etern, per l'immortal Francesc Macià... digué Carles Pi i Sunyer

En un vibrant parlament, glossà la significació i actuació de les J. E. R. E. C. d'ara i d'abans del 19 de juliol.

Recordà les entrevistes entre els representants de Joventuts i del directori provisional i del Partit després del 6 d'octubre, i comparà aquells companys i els nous que han ingressat a les J. E. R. E. C. Remarcà que ell no vol donar orientacions ni línies de conducta a seguir. Això —féu— ho heu de fer vosaltres; és la Joventut la que ha de marcar el camí a desenvolupar i el sentit de la seva pròpia actuació. Jo únicament —afegí— voldria dir-vos que seguíssiu una política sincera, una política de lleialtat i de fermesa, neta i exemplar. Examinà el procés seguit per la nostra Joventut i digué:

— Vosaltres sou els que seguïu, amb la intransigència i el fervor meravellós d'una obra fecunda, la línia traçada pel nostre President etern, per l'immortal Francesc Macià, i seguida d'una manera exemplar pel President de Catalunya, Lluís Companys.

La vostra actuació — continuà Pi i Sunyer — ha d'ésser, com sempre, d'un sentiment de profunda i pregona catalanitat, ple d'aquell sentiment que ha informat sempre l'actuació de les Joventuts i del Partit.

Seguí en el seu parlament glossant el sentit catalanista d'E. R. de C. i remarcà que moltes de les coses que s'han volgut implantar a Catalunya, no poden tenir consistència, puix que no són altra cosa que episodis efímers d'una lluita. Hi ha una cosa — féu — més profunda; una cosa que no pot ésser comparada a aquests episodis efímers. Aquesta cosa és el sentiment catalanista de la massa catalana que sent i viu per Catalunya.

Deliberem — acabà dient Pi i Sunyer —, acorden el que millor us sem-

bli, en la línia a seguir. Penseu, però, tingueu present en les vostres deliberacions que el que ha d'imparar a E. R. de C. en les J. E. R. E. C. és el sentiment profund, és el sentiment perenne d'actuació i pensament per la Pàtria, per Catalunya.

Les paraules de Carles Pi i Sunyer, escoltades pels delegats amb un silenci impressionant, foren tallades amb forts aplaudiments que els companys assistents li tributaren a peu dret.

S'entrà a discutir el reglament interior de la Conferència, que fou aprovat amb lleugerríssimes modificacions.

En virtut de l'aprovació del reglament es passà a constituir la mesa de discussió, que resultà composta per Borrueu, Escala, Soriano i Arrufat.

Bargalló demanà la paraula i proposà que la presidència d'honor sigui dedicada als herois caiguts en defensa de la Llibertat. La proposta és aprovada per aclamació.

J. E. R. E. C.

Federació de Barcelona-Ciutat

Havent-se constituït, en el si de la Federació de Barcelona-Ciutat, la Secció d'estudis polítics, econòmics i socials, s'invita tots els militants de la Joventut a ingressar a aquesta. Poden fer llur inscripció cada dia, de quatre a vuit de la tarda, al local del Secretariat general de les J. E. R. E. C. (Tres Llits, 3).

Seguidament Navarro Costabella donà lectura a la Memòria de la Federació de Barcelona-Ciutat:

Companys:

Les vicissituds de caràcter polític i social sofertes pel nostre poble havien determinat un col·lapse en l'organisme de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català. Això vol dir que les Joventuts, tot i que existien, estaven mancades de la suficient vitalitat orgànica per a enfrontar-se amb els nous problemes y àdhuc amb les noves situacions que el moment històric creava.

Obtinguda la gran victòria electoral del 16 de febrer del 1936, s'inicià en les Joventuts del Partit un redreçament que pel seu caràcter fraccionari, incohesiu, podia admirar per la força que manifestava i alhora podia alarmar, en tant que possible element de disgregació. Existia un anhel; àdhuc existien unes organitzacions; però tot plegat reclamava amb urgència una acció coordinadora capaç de convertir les forces disperses en una positiva potencialitat.

EL 19 DE JULIOL

El 19 de juliol del 1936 es va produir quan encara no havia estat possible de verificar el reagrupament de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català. Hem de doldre'ns que així fos. Una coordinació d'esforços i d'acció en aquelles hores inicials de la lluita que hauria pogut influir d'una manera decisiva en la situació de les forces impulsades tant per un innat sentiment antifeixista, per uns insubornables principis de republicanisme i una substancial idea nacionalista. Amb tot, tenim el deure de proclamar que les J. E. R. E. C., a desgrat de l'evident manca de cohesió, no deixaren per a ningú el lloc que els corresponia. I així ara nosaltres, si bé és cert que passem pel dolor d'enyorar uns companys que hem perdut per sempre, també podem proclamar amb legítim orgull que, en efecte, les altres organitzacions juvenils poden posar-se al costat de la nostra; allò que no pot fer ningú és esborrar la sang dels nostres companys, sang indeleble en les pàgines de la lluita en defensa de la llibertat. Prescindirem de noms. La llista dels nostres herois no és acabada perquè la lluita continua. Només direm que cap de les nostres Joventuts ha d'avergonyar-se per no haver sabut complir el deure de catalans revolucionaris, autènticament revolucionaris i, sobretot de catalans catalanistes, nacionalistes.

REORGANITZACIÓ EN MIG DE LA LLUITA

Les J. E. R. E. C. es reorganitzaren enmig del combat. Les incerteses inherents a tota guerra, entreteixit d'alternatives, no podien obligar-les a romandre en la inactivitat. La potència de les Joventuts del Partit quedava així doblement demostrada. La incògnita del demà no existia. Per a les Joventuts del Partit el passat i el futur es concretaven, es resumien, en un present il·luminós. Davant d'aquest fet no

hi havia homes d'ahir i d'avui, menys joves o més joves: la joventut la portàvem al cor i es traduïa en una joiosa esperança.

ELS DISTRICTES FORANS

La reunió, l'aplegament dels Districtes era una realitat. Les Joventuts republicanes i nacionalistes de Barcelona formaven un agrupament homogeni, compacte. Amb posterioritat hem tingut la fraternal satisfacció de veure incorporats a les nostres tasques els companys de Badalona, Gramanet del Besòs, Pla del Besòs i Artigues. Aquestes noves col·laboracions per força han d'enfortir els fonaments del magnífic edifici que tots plegats bastim.

Aplegats, doncs, en un organisme incipient quant a potencialitat material, però indestructible si hem de referir-nos a la seva potència espiritual, el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona-Ciutat tingué com a primera preocupació enquadrar en un Reglament les futures activitats de la Federació.

EL NOSTRE REGLAMENT ES TRANSITORI

No al·ludiríem el nostre Reglament si no fos que, al nostre entendre, dos motius ens hi obliguen. És el primer, la brevetat, el contingut sintètic d'aquest Reglament, sintesi obligada per la seva mateixa transitorietat, puix entenem que per molt que fem — i ens proposem fer molt — tot ha de tenir caràcter transitori i res no serà efectiu fins que, a més de la nostra aprovació, obtingui la dels germans de les J. E. R. E. C. que són al front i que han esdevingut la sagrada flama vivent de la nostra passió antifeixista. És el segon motiu, la distribució de treball. Varem voler que la nostra Federació fos un organisme viu. Res de tan vivificador com atribuir una responsabilitat concreta a cada un dels delegats que integren el Comitè. Potser els resultats no han respost exactament a les nostres esperances, diem-ho amb la sinceritat que ha de caracteritzar-nos. Però adoneu-vos de les múltiples dificultats que suposa un període de reorganització, més difícil de superar que un període de veritable organització.

AL LOCAL DE LA FEDERACIÓ

Fou una de les nostres preocupacions disposar d'un local digne de la Federació. Amb col·laboració de destacats elements del Partit, entre ells i en representació de tots el company Guinart, poguérem instal·lar-nos al primer pis de la casa número 32 de la Rambla de Catalunya. Val a dir que a despit de tota la bona voluntat, la nostra instal·lació en el referit local no ha pogut sortir encara del règim

Impremta Elzeviriana, E. C. Carrer Torres Amat, 9-Barcelona

provisional. Esperem, però, que a no tardar gaire podrem oferir-vos l'estatge que la Federació mereix per la seva importància, derivada del seu radi d'acció.

PROPAGANDA INTENSA. L'«ARA!!»

Quant a propaganda, deixant de banda que cadascú de nosaltres ha estat un actiu propagandista dels ideals que sustenten les J. E. R. E. C., i per tant d'aquesta Federació, des del primer moment ha constituït el nostre afany primordial disposar d'un portantveu. El problema, complex en extrem, no podia pas ésser resolt de cop i volta. En el nostre ànim, a més, hi havia una preocupació: ¿la Federació disposaria d'un portantveu i el Secretariat General un altre? Es de tota evidència que resultava preferible unificar els esforços. Es per aquesta raó que la Federació veu amb goig sincer que finalment hagi estat aconseguit que el setmanari ARA!! passi a ésser portantveu de les J. E. R. E. C., no d'una Federació determinada, sinó de totes les Joventuts esquerranes i nacionalistes de Catalunya. Però al marge de les repetides gestions per a obtenir l'òrgan periodístic que ens posés en contacte amb el poble, recordem les diverses conferències donades per companys davant el micròfon de Ràdio Esquerra i difoses a través dels micròfons de les Emissores oficials de la Generalitat, «Ràdio Barcelona» i «Ràdio Associació de Catalunya». I recordem, també, la propaganda verificada gràcies als mitjans de districte, croada presidida per un inextingible entusiasme. I no oblidem de consignar la labor que en aquest sentit hem pogut realitzar a través de les pàgines del diari «La Humanitat», on les J. E. R. E. C. han trobat un abnegat col·laborador en la persona del seu director, l'intel·ligent i estimat company Josep M. Lledó Figueres.

UNA QUESTIÓ INTERSANTÍSSIMA: L'ECONOMICA

Respecte la qüestió econòmica, no hi ha dubte que és necessari incrementar les aportacions i organitzar definitivament la cotització entre les Seccions de Joventuts. En aquest punt concret hem de dir que toquem amb una dificultat, l'absència de molts companys mobilitzats. Amb tot, hom reconeix la necessitat de superar aquestes dificultats ben explicables i així realitzar cadascú l'esforç a mesura de les seves forces. D'altra banda, no volem silenciar que els homes representatius del nostre Partit es disposen a ésser uns col·laboradors en l'acció de sufragar les despeses que forçosament ha de comportar una activa campanya d'aquesta Federació. Alguns d'aquests homes ja són col·laboradors actius. I si no donem el seu nom a la publicitat és per no ofendre la generositat dels uns i l'estimadíssima modestia dels altres.

(Continua a la pàg. 2)